

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN 2026-600

29.5.2026

Trafikkforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Gjenopptak - gebyr for uforsikret motorvogn – disp. som følge av forsikringsforetakets forhold?

Klager ble ilagt gebyr for manglende forsikring 23.9.24, etter at forsikringsavtalen gikk til opphør grunnet manglende betaling. Kjøretøyet ble avregistrert 16.12.24. Klager mente bl.a. at hans helsesituasjon og øvrige forhold måtte gi grunnlag for dispensasjon for gebyret. Saken ble behandlet i nemnd, FinKN 2025-804, der klager ikke fikk medhold. Klager anmodet om gjenopptak og anførte at det aktuelle kjøretøy i realiteten var overtatt av forsikringsforetaket allerede i juli 2024, og at klager av denne grunn ikke kunne holdes ansvarlig for gebyret som påløp på et senere tidspunkt. Nemndleder kom til at det var grunnlag for gjenåpning av saken, da det forelå nye opplysninger av vesentlig betydning for saken, som ikke tidligere kunne ha blitt fremlagt. Det ble vist til at klager, etter at avgjørelse i FinKN 2025-804 forelå, fikk medhold i FinKN Skade i at forsikringsforetaket der klager hadde sitt kjøretøy forsikret, ikke kunne trekke tilbake et tidligere tilsagn om innløsning av det aktuelle kjøretøy etter skade. Klager har anført at forsikringsforetaket i realiteten overtok kjøretøyet allerede i juli 2024, slik at klager må gis dispensasjon for ilagt gebyr i saken. Trafikkforsikringsforeningen opprettholdt gebyrileggelsen og mente, basert på forsikringsforetakets uttalelse, at klager var den reelle eier av kjøretøyet i gebyrperioden. Nemnda kom til at gebyret var korrekt ilagt, og bemerket at tilbudet om innløsning kun var et forpliktende tilbud om et økonomisk oppgjør som ikke rokket ved eierforholdet til kjøretøyet. Nemnda kom videre til at det ikke var grunnlag for dispensasjon for gebyret.

GEBYRETS STØRRELSE: 18.9.24 – 15.12.24

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmålet om ileggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17a, og om det i så tilfelle er grunnlag for dispensasjon fra gebyrplikten, jf. gebyrforskriften § 9.

Ifølge Motorvognregisteret er klager eier av det aktuelle kjøretøyet. Videre fremgår det av TFFAuto at kjøretøyet var forsikret frem til og med 13.9.24, da forsikringen opphørte som følge av manglende betaling. Kjøretøyet ble avregistrert 16.12.24.

Klager påklaget gebyrileggelsen 21.12.24. Klager påpekte blant annet at kjøretøyet ikke hadde vært i bruk siden en trafikkulykke i juni, at klager ble fengslet før gebyrkravene begynte å komme, i tillegg til at klagers helse var årsak til at han ikke hadde kansellert forsikringen tidligere. Saken ble behandlet i nemndas avgjørelse FinKN 2025-804, som ble avsagt 5.8.25, klager fikk ikke medhold. Nemnda kom til at bruddet på forsikringsplikten ikke skyldtes forhold som lå utenfor klagers kontroll, slik at gebyret ikke kunne ettergis.

Klager anmodet samme dato om gjenopptak av saken, i lys av at det, ifølge klager, forelå nye og vesentlige opplysninger som ikke ble vurdert i den opprinnelige behandlingen.

Nemndleder fant, i beslutning 18.12.25, grunnlag for gjenåpning av saken. Nemndleder la ved sin beslutning vekt på at klager, i en avgjørelse truffet av Finansklagenemnda, avdeling for forsikring-Skade/Ansvar, vant frem med krav om at forsikringsforetaket var bundet av et avgitt tilbud om kontantoppgjør for klagers kjøretøy. Denne beslutningen ble sendt partene 29.10.25, og utgjorde således et nytt forhold som nemnda ikke var kjent med da den avsa sin beslutning 5.8.25.

Etter nemndleders syn innebar avgjørelsen en klargjøring av et tidligere kjent forhold, den er vesentlig og kan få betydning også for gebyrsakens utfall. Saken ble på dette grunnlag besluttet gjenåpnet.

Partenes anførsler

Klager anfører at det må gis dispensasjon for gebyrplikten. Klager anfører at brudd på forsikringsplikten i den aktuelle situasjon må ansees unnskyldelig fordi situasjonen reelt lå utenfor klagers kontroll.

Fra klagers side vises det til at han den 5.7.24 mottok e-post fra forsikringsforetaket hvor det ble opplyst at bilen ville bli innløst, og at bilen etter oppgjør skulle hentes av deres avtale-hugger. Klager anfører at dette ga en klar og berettiget forventning om at bilen var på vei ut av klagers faktiske rådighet og inn i selskapets videre håndtering.

Klagers forstås å anføre at han måtte kunne forholde seg til opplysningene fra forsikringsforetaket. Dette underbygges av at Finansklagenemnda Skade/Ansvar kom til at foretaket ikke kunne trekke tilbudet om innløsning tilbake.

Klager anfører videre at digital avregistrering ikke var et reelt handlingsalternativ i klagers konkrete situasjon. Klager hadde ikke tilgang til bilen, ikke oversikt over verkstedkjeden, og ikke kontroll over hvor bilen faktisk befant seg. Når den faktiske rådigheten er så uklar, kan det ikke uten videre legges til grunn at klager hadde et praktisk tilgjengelig og reelt alternativ til å ordne alt administrativt på egen hånd.

TFF opprettholder gebyrileggelsen. TFF viser til at kjøretøyet var uforsikret i perioden 13.9.24 – 15.12.24, og mener at det fremstår som at forsikringsforetaket har overholdt ordinære purrerutiner ved manglende betaling, samt at foretaket i tillegg har sendt SMS-varsel.

TFF mottok melding fra foretaket 18.9.24 om at kjøretøyet var uforsikret fra 13.9.24, og varslet klager samme dag. Klager ble derfor varslet av TFF i henhold til gjeldende forskrift. Det at en motorvogn ikke er i bruk eller i brukbarstand fritar ikke eieren fra forsikringsplikten. Foreningen mener at bruddet på forsikringsplikten ikke var unnskyldelig.

Basert på forsikringsselskapets uttalelse, mener TFF at klager var den reelle eieren av kjøretøyet i gebyrperioden. Klager fikk informasjon fra forsikringsforetaket om hva han skulle foreta seg i forbindelse med skadesaken og kondemnering av kjøretøyet. Om klager har godtatt at forsikringsforetaket skulle overta kjøretøyet kjenner TFF ikke til, og TFF kan ikke ta stilling til om forsikringsforetaket hadde rett til å fortsatt kreve forsikringspremie. Dette er en sak som må tas direkte med forsikringsforetaket.

Sekretariatets konklusjon: Sekretariatet fant ikke grunnlag for å gi klager medhold. Begrunnelsen fra sekretariatet er inntatt under:

Sekretariatets begrunnelse

Sekretariatet vil i denne behandlingen av spørsmålet om gebyrileggelsen er korrekt behandle de sidene av saken som ikke ble behandlet av sekretariatet eller nemnda i forbindelse med sak FinKN 2025-804.

Som nemndleder skrev i sin begrunnelse for gjenåpningen, er det særlig konsekvensene av at forsikringsforetaket ga deg et bindende dekningsstilsagn om innløsning av det skadde kjøretøyet, og informasjonen rundt kjøretøyets faktiske og juridiske eierskap som kan være av betydning for gebyrspørsmålet.

Vilkårene for å ilegge gebyr – hvem er reell eier?

Etter bilansvarslova § 15 første punktum skal alle registreringspliktige kjøretøy være forsikret. Dersom forsikringsplikten ikke overholdes, skal TFF ilegge eieren av kjøretøyet et gebyr, se bilansvarsloven § 17a. TFF skal i henhold til forskrift om gebyr for uforsikret motorvogn (gebyrforskriften) § 4 fjerde ledd sende krav om gebyr til den som er registrert som eier.

Det fremgår av Kjøretøysregisteret at du var eier av kjøretøyet fra 18.3.24 og frem til det ble avregistrert 16.12.24. Registrerte opplysninger i TFFAuto tilsier dermed at du var eier av kjøretøyet i hele gebyrperioden, som var fra og med 18.9.24 til og med 15.12.24.

Du har imidlertid anført at kjøretøyet var kondemnert og juridisk overtatt av forsikringsforetaket fra juli 2024. Du viser til at du aldri hentet eller mottok bilen fra verkstedet etter skaden, og til at bilen var totalskadet og ikke kjørbær. Du mener at du ikke har hatt faktisk rådighet eller kontroll over kjøretøyet i den aktuelle perioden, og du vet fortsatt ikke (per 18.2.26) hvor bilen befinner seg. TFF anfører på sin side at du var reell eier av kjøretøyet i gebyrperioden.

Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) har lagt til grunn at det avgjørende i forhold til gebyrplikten er hvem som er den reelle eieren av kjøretøyet, se for eksempel avgjørelsene FinKN 2019-398 og FinKN 2024-881. Spørsmålet om eierskap avgjøres etter en konkret helhetsvurdering, hvor det sentrale er hvem som har hatt den faktiske og rettslige råderetten til kjøretøyet, jf. avgjørelsen FinKN 2020-621. Den som påstår ikke å være eier, i strid med det som fremgår av Kjøretøysregisteret, har bevisbyrden. Det vil si at vedkommende må gjøre det overveiende sannsynlig (mer enn 50 %) at vedkommende ikke er eier, men at kjøretøyet eies av en annen person.

Spørsmålet er så om du har sannsynliggjort at du ikke var reell eier av kjøretøyet.

Sekretariatet forstår det slik at kjøretøyet fra skadedagen 18.6.24 og frem til 10.4.25 har vært ved tre ulike verksteder; A (...), Ø(...) og R(...). Det fremstår ikke klart om det var du eller forsikringsforetaket som valgte verksted eller hvem av dere som var ansvarlig for at bilen ble fraktet til verksted i utgangspunktet, og heller ikke hvem som var ansvarlig for flytting av bilen mellom verkstedene. Ettersom foretaket i dekningsstilsagnet av 5.7.24 oppgir at det mottok skadetakst fra verksted A(...), legger vi til grunn at bilen ble fraktet til verkstedet ved hjelp av bilberging, og at foretaket mottok opplysninger om kjøretøyet direkte fra verkstedet. Vi legger dette til grunn også for de andre to verkstedoppholdene, da det virker som forsikringsforetaket mottok opplysninger direkte fra verkstedene.

Vi forstår det også slik at kjøretøyet aldri ble hentet av foretakets «avtalehugger», slik foretaket skrev til deg 5.7.24. Bilen ble derimot flyttet til verksted Ø(...), og stod senere på verksted R(...), frem til verkstedet 10.4.25 skal ha fått deg til å komme og hente kjøretøyet. Du anfører imidlertid at du ikke har visst hvor kjøretøyet var etter skadehendelsen 18.6.24. Det fremstår etter dette som noe uklart hvem som hadde den fysiske rådigheten over kjøretøyet i gebyrperioden 18.9.24 til 15.12.24. Beskjeden du skal ha fått fra verksted R (...) i april 2025, om at du kunne, eller skulle ha, kommet og hentet kjøretøyet, taler imidlertid for at det var du som hadde fysisk rådighet over kjøretøyet også i gebyrperioden.

Det fremgår ikke av TFFAuto at forsikringsforetaket på noe tidspunkt overtok den rettslige råderetten over kjøretøyet, da kjøretøyet hele tiden har vært registrert i ditt navn. Dette underbygges av at foretaket sendte deg SMS 5.9.24 med beskjed om at du kunne avslutte forsikringen og avregistrere kjøretøyet. Selv om du fikk dekningsstilsagn om innløsning av kjøretøyet 5.7.24, kan vi ikke se at det får betydning for den rettslige råderetten så lenge det ikke ble vedtatt formelt eierskifte. Det fremstår altså som at det var du som hadde den fysiske og rettslige råderetten over kjøretøyet i gebyrperioden.

Samlet sett kan vi ikke se at du har sannsynliggjort at det ikke var du som var eier av kjøretøyet. Vi må derfor forholde oss til det som er registrert i Kjøretøysregisteret om eierforhold, nemlig at du var eier av kjøretøyet og dermed både pliktig til å forsikre/avregistrere kjøretøyet og betale gebyr ved manglende forsikring. Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) har tidligere kommet til at dine andre anførsler knyttet til at vilkårene for gebyrileggelse ikke er oppfylt, herunder anførsel om at kjøretøyet ikke var i bruk, ikke har ført frem.

Det vil si at gebyret er korrekt ilagt etter gebyrforskriften § 4.

Vilkårene for dispensasjon (hel eller delvis ettergivelse av gebyret)

Spørsmålet blir så om det er forhold som gir grunnlag for dispensasjon fra gebyrplikten.

Når vilkårene for gebyrileggelse er oppfylt, må gebyret som utgangspunkt betales. Etter bilansvarslova § 17 a annet ledd, jf. gebyrforskriften § 9 kan gebyret imidlertid ettergis helt eller delvis dersom unnlatelsen av å tegne ansvarsforsikring må regnes som «unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll».

Nemnda uttalte i avgjørelsen FinKN 2020-189 følgende om utgangspunktet for vurderingen:

Det fremgår av forarbeidene til lovbestemmelsen (Prop. 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 pkt. 15.10 at den forsikringspliktige er ansvarlig for alle forhold innenfor egen «kontrollsfære», uavhengig av om vedkommende er noe å bebreide. Alt som den forsikringspliktige selv har kunnet påvirke anses som kontrollerbart. Departementet uttaler videre at dispensasjonsadgangen skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger forhold utenfor den forsikringspliktiges forhold, påhviler den som påberoper seg en slik omstendighet.

Det fremgår videre av nemndas praksis at det sentrale i vurderingen av dispensasjonsadgangen er om klager hadde handlingsalternativer for å opprettholde forsikringsplikten og unngå gebyrileggelse, se for eksempel FinKN 2023-14.

Det er forholdene rundt kjøretøyets eierskap som er sentralt i denne saken, da nemnda tidligere har kommet til at dine helseforhold ikke kan gi grunnlag for dispensasjon.

Spørsmålet blir derfor om din uvitenhet, eller villfarelse, om kjøretøyets eierskap kan gi grunnlag for dispensasjon fra det ilagte gebyret.

Vi forstår deg slik at du etter dekningstilsagnet 5.7.24 har vært av den oppfatning at forsikringsforetaket var eier av kjøretøyet. Spørsmålet er så om din uvitenhet om at det var du som var juridisk eier var unnskyldelig.

Det følger av nemndas praksis at rettsvillfarelse, altså uvitenhet om rettsreglene, som utgangspunkt ikke kan føre til dispensasjon, jf. FinKN 2019-812, FinKN 2021-1224 og FinKN 2021- 861. Når du har vært i villfarelse om hvem som var eier av kjøretøyet, foreligger det en faktisk villfarelse. Sekretariatet er av den oppfatning at slik som ved rettsvillfarelse, må man i utstrakt grad ta ansvaret for egen forståelse eller misforståelse av de faktiske forhold. Det skal altså mye til for at uvitenheten skal anses unnskyldelig.

I din sak ga forsikringsforetaket et dekningstilsagn om innløsning av kjøretøyet ditt. Det stod i e-posten av 5.7.24 at du ville få erstatning og at kjøretøyet ville hentes av foretakets «avtalehugger» når du hadde mottatt oppgjøret for bilen. Det stod også at bilen bør «avregistreres for å unngå dagbøter», uten at det var presisert hvem som måtte sørge for avregistrering. Vi har forståelse for at foretakets formuleringer kunne gjøre at du trodde at foretaket overtok eierskapet av bilen, og vi forstår det slik at du senere lot forsikringen gå til opphør fordi du var av den oppfatning at du ikke lenger var eier av kjøretøyet.

Du mottok imidlertid ikke oppgjør for kjøretøyet, fordi foretaket ikke hadde konkludert i erstatningsspørsmålet. Når du ikke mottok oppgjør fra foretaket, kunne du etter sekretariatets syn heller ikke være sikker på at foretaket hadde overtatt kjøretøyet, ettersom foretaket hadde opplyst at det ville hente bilen når du hadde mottatt oppgjøret.

Vi bemerker også at foretaket kontaktet deg 20.8.24 for å få mer informasjon om skadehendelsen, og at du samme måned fikk varslar fra foretaket om at forsikringen snart ville opphøre dersom du ikke betalte forsikringen. Vi viser også til at foretaket skrev til deg 5.9.24 at bilen ville kondemneres og at du måtte avregistrere den, og at du 18.9.24 fikk SMS og e-post fra TFF om at gebyr ville ilegges fordi kjøretøyet ikke lenger var forsikret.

Selv om uvitenheten om at det var du som var eier av kjøretøyet kan ha vært av mer unnskyldelig art frem til slutten av august 2024, er sekretariatet av den oppfatning at du fra slutten av august 2024 ikke lenger kunne være i slik uvitenhet. Dette fordi du 20.8.24 og i ukene etterpå fikk informasjon som tilsa at du var kjøretøyets eier, og som ga deg oppfordring til å ta kontakt med forsikringsforetaket, TFF eller Statens vegvesen dersom du mente at du ikke var eier av kjøretøyet, og det ikke var du som skulle ilegges gebyr.

Den 23.9.24 begynte gebyret å løpe, og foretaket orienterte deg i oktober 2024 om at du ikke ville motta erstatning likevel. Også på dette tidspunktet mener vi at det ville vært naturlig å undersøke hva som da skulle skje med kjøretøyet, og hvem som da hadde ansvaret for det. Slik saken er opplyst er det uklart hvorfor du etter dette likevel ikke avregistrerte kjøretøyet før 16.12.24.

Du hadde mange oppfordringer til å få klarhet i eierforholdet. Uvitenhet om at det var du som var eier av kjøretøyet var etter vårt syn ikke unnskyldelig fordi du hadde handlingsalternativer som ville avklart hvem som eide kjøretøyet.

Når du hadde handlingsalternativer for å unngå brudd på forsikringsplikten, er det ikke grunnlag for dispensasjon fra det ilagte gebyret.

Når vi over har kommet til at det var du som var reell eier av kjøretøyet i gebyrperioden, er det etter denne fornyede behandlingen heller ikke grunnlag for å frafalle eller dispensere fra gebyret.

Gebyret kan derfor ikke ettergis, jf. bilansvarslova § 17 a annet ledd og forskriften § 9.

Problemstillingen for nemnda

Spørsmålet til nemnda er om det er grunnlag for å gi dispensasjon for gebyrkravet, jf. gebyrforskriftens § 9.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Nemnda ser først på spørsmålet om hvem som var den reelle eier av kjøretøyet etter at klager mottok e-posten 5.7.24 fra sitt forsikringsforetak.

Spørsmålet er om tilbudet om innløsning – betaling for kjøretøyets markedsverdi – endrer eierforholdet til kjøretøyet som både klager og forsikringsforetaket er enige om var kondemnabelt; det var ikke økonomisk lønnsomt å reparere skadene.

Nemnda viser til sekretariatets avgjørelse når det gjelder det rettslige utgangspunkt, og er enig i det som der skrives. Spørsmålet må avgjøres etter en konkret helhetsvurdering i det enkelte tilfellet. Det sentrale er om tilknytningsforholdet mellom klager og kjøretøyet fortsatt var slik at det er naturlig å knytte ansvar for forsikringsplikten til det.

Klager var den juridiske eier av kjøretøyet, og etter nemndas syn er denne siden av eierforholdet sentralt i en situasjon der kjøretøyet ikke kan brukes slik det er ment. Han sto registrert som eier og var den eneste som kunne bestemme hva om skulle skje videre med det skadde kjøretøyet. Selv om kjøretøyet ikke var kjørbart, var det opp til ham å bestemme om det skulle vrakes, benyttes som deler eller bygges opp igjen.

Når det gjelder den faktiske rådighet over bilvraket, er saken heller ikke for nemnda fullstendig opplyst. Det fremgår av fremlagt skadeopplysningsnotat 19.6.24 at klager på spørsmål om han hadde bestilt time på verksted svarte at «Time bestilt: 01.07.2024 kl.12.00 hos [navn på verksted]». Nemnda forstår dette slik at klager selv bestilte tid for undersøkelse av kjøretøyet på verksted. Dokumentene viser videre at takst ble bestilt og sendt til forsikringsforetaket som så videresendte den til klager i e-post 5.7.24 med forklaring på verdsettingen og dermed forslag til økonomisk oppgjør. I saken, som klager brakte inn for Finansklagenemnda Skade, opplyses det i tilsvaret fra forsikringsforetakets advokat om at bilen senere var fraktet til et annet verksted som hadde opplyst at kjøretøyet hadde en «defekt motor, uten at de øvrige skadene på bilen tilsa en slik motorfeil.» Nemnda forstår dette slik at forsikringsforetaket hadde besørget vraket flyttet til sistnevnte verksted for å få det ytterligere undersøkt. Etter gjenåpning av saken har Trafikkforsikringsforeningen lagt frem en e-post 16.2.26 fra forsikringsforetaket der det blant annet opplyses følgende:

Videre ser jeg i et notat at bilen var hos [navnet på et tredje verksted] frem til 10.04.2025. I e-post fra dem fremgår det at verkstedet da fikk eier til å hente bilen.

Klager har benektet at han har hatt noe med flyttingen av vraket å gjøre, og han benekter også påstanden om at han skal ha hentet vraket fra verksted nummer tre. Han har fremlagt bekreftelse datert 18.2.26 fra Oslo politidistrikt om at han har meldt vraket stjålet.

Nemnda ser det slik at verkstedopphold nummer en og to var nødvendige av hensyn både til klager og til forsikringsforetaket som ledd i skadesaken. Grunnen til at det ble flyttet en tredje gang er uklar, men ett sted måtte det lagres, idet det ikke kunne brukes. Uten at nemnda må ta stilling til hvem som til slutt hentet vraket, viser opplysningen fra det tredje verkstedet at verkstedet forholdt seg til klager som fortsatt eier.

Oppsummert er nemnda kommet til at tilbudet om innløsning kun var et forpliktende tilbud om et økonomisk oppgjør som ikke rokket ved eierforholdet til kjøretøyet, verken den rettslige eller faktiske råderetten. Nemnda er derfor enig med sekretariatet i at gebyret er korrekt ilagt.

Spørsmålet blir så om det er grunnlag for å dispensere fra det ilagte gebyret. Også på dette punkt er nemnda enig med sekretariatet i den generelle forståelse av dispensasjonsregelen, og nemnda nøyer seg derfor med å vise til det sekretariatet skriver om dette i sin avgjørelse.

Hovedspørsmålet blir, som også angitt av sekretariatet, om klagers oppfatning av eierforholdet kan unnskyldes på grunn av at han uberettiget ble fengslet og påført store helsemessige traumer i kombinasjon med mangelfull språkforståelse.

I e-post 5.7.24 skrev forsikringsforetakets skadeinspektør blant annet følgende:

Bilen bør også avregistreres for å unngå dagbøter når forsikringen på bilen opphører. Avregistrering kan gjøres på vegvesen.no.

Nemnda er enig med sekretariatet i at dette kunne vært klarere formulert, men oppfatter likevel de to setningene sett i sammenheng som en henstilling rettet til klager.

I e-posten fra forsikringsforetaket 16.2.26 til Trafikkforsikringsforeningen siterer foretaket blant annet følgende fra en sms foretaket sendte klager 5.9.24:

Hei! Siden kjøretøyet ditt med reg.nr [nummer] skal kondemneres, kan du avslutte forsikringen din. Du kan logge deg inn med BankID på «Din side» på vegvesen.no og avregistrere kjøretøyet. Da avsluttes ansvarsforsikringen automatisk. Deretter kontakter du banken for å avslutte resten av forsikringen.

Selv om den første meldingen om avregistrering kan ha virket noe uklar på klager, mener nemnda at sms'en 5.9.24 ga klar beskjed om at det var klager selv som måtte avslutte forsikringsavtalen, og det ble også forklart hvordan dette enkelt kunne gjøres.

Dessuten fikk han, som sekretariatet også påpeker, varsler fra forsikringsforetaket i form av krav om betaling av forsikringspremie, purring osv.

Klager påklagde foretakets nektelse av å betale ut erstatningen til Klageservice. I klagen skrev han 27.9.24 blant annet følgende:

Jeg ønsker også å påpeke at jeg fortsatt mottar regninger fra dere for forsikringspremier, selv om bilen ikke lenger er i bruk og ble avregistrert kort tid etter skaden.

Her bekrefter klager at han har mottatt krav på betaling av forsikringspremie, men legger til grunn at bilen ble avregistrert kort tid etter kollisjonen. Det siste er uriktig, og det er vanskelig å forstå hvordan klager på dette tidspunkt kunne ha en slik oppfatning, ikke minst på bakgrunn av den sms han hadde fått 5.9.24.

Nemnda er etter dette kommet til at klager, før gebyrperioden inntraff, ikke lenger kan sies å ha vært i unnskyldelig villfarelse om sin plikt til å holde kjøretøyet forsikret, og at han også fikk påvist et relevant handlingsalternativ som lå innenfor hans kontroll, men som han unnlot å benytte frem til 16.12.24. Det er da ikke adgang til å dispensere fra det ilagte gebyret.

Klagen har etter dette ikke ført frem, og klager plikter da å betale det ilagte gebyret.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Trafikkforsikringsforeningen gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Berit Aamodt (forbrukerrepresentant)